

21 marca

NADCHODZĘ.....!

I nagle spada na ciebie
Z góry płat za płatkiem biały;
Z żalem myślisz, że się szronem
Tak gałęzie osypały.

Poznajesz, to nie szron wcale,
Aż cię przestrasz zdjął radosny:
Spada na cię i okrywa
Wonne, białe kwiecie wiosny.

„Wiosna” Heinrich Heine

W tym tygodniu:

- Obchody pierwszego dnia wiosny na świecie;
- Filozofia zero waste;
- Czytam z klasą;
- Kilka słów o bezpieczeństwie;
- Spotkanie autorskie;
- Niezapomniane historie;
- Moje hobby— modelarstwo;

Jak ludzie na świecie świętują pierwszy dzień wiosny?

Pierwszy dzień wiosny to szczególny moment w roku, na który wszyscy czekają z wytęsknieniem. Jej początek jest szczególnie celebrowany nie tylko w Polsce, ale i na całym świecie. 21 marca to stała i niezmienna data rozpoczęcia kalendarzowej wiosny. W tym roku dzień przypadł w poniedziałek. Astronomiczną wiosnę powitaliśmy dzień wcześniej - 20 marca.

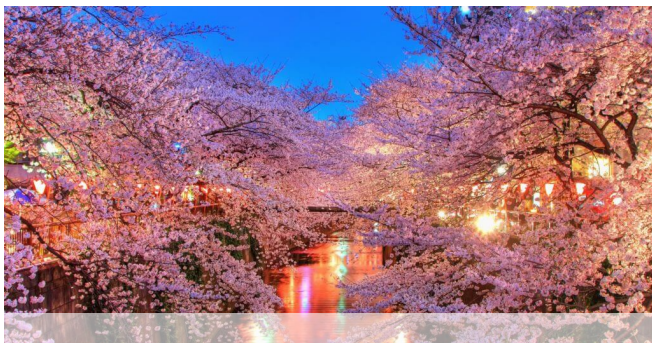
red. Gabi Niedzińska

Hiszpania

W połowie marca Hiszpanie obchodzą święto zwane Las Fallas. Odbywają się wówczas pokazy petard i fajerwerków. Mieszkańcy tworzą też specjalne kukły, zwane ninots, które przedstawiają humorystyczne sceny z życia publicznego lub postaci fantastyczne. Ostatniego dnia święta kukły zostają publicznie spalone. Oczyszczające z zimy ogniska pali się również w innych krajach europejskich.

Japonia

Nieco inne zwyczaje obchodzone są na wiosnę w Japonii. Jednym ze świąt jest obserwowanie urody kwitnących kwiatów wiśni, znane pod nazwą Hanami. Początkowo obiektem podziwu był kwitnący nieco wcześniej kwiat moreli japońskiej, dziś praktykowany głównie wśród starszych mieszkańców. Kwitnące kwiaty są metaforą życia i jego krótkotrwałego piękna.

Iran

W Iranie, ale również w północnym Iraku, Afganistanie, Turkmenistanie, Kazachstanie, części Turcji oraz na północnym Kaukazie pierwszego dnia wiosny obchodzi się perski Nowy Rok: Nouruz. Korzenie tego święta sięgają wierzeń perskich oraz zoroastryjskich. Wiosennymi porządkami i ozdabianiem domów zielenią i kwiatami. Ale to nie wszystko. W ostatni wtorkowy wieczór przed Nowym Rokiem świętuje się Czaharszanbe Suri – tej nocy ludzie przeskakują przez ogniska.

Kanada

Świętowanie wiosny to nie tylko wieloletnie tradycje, a również współczesne zwyczaje. W Kanadzie od ponad 60 lat urządza się w maju największy na świecie festiwal tulipanów, na którym prezentowanych jest ponad milion kwiatów.

Szwajcaria

My mamy topienie lub palenie Marzanny, a Szwajcarzy – palenie bałwana. Pierwszy dzień wiosny jest nazywany Sechseläuten i odbywa się zazwyczaj w trzeci poniedziałek kwietnia – ta nazwa oznacza „dzwonienie dzwonów o 6 wieczorem”. Tego dnia w Zurychu odbywają się pochody w historycznych strojach którym towarzyszy muzyka, pali się również Boogga – kukłę bałwana.

Filozofia Zero Waste

Idea zero waste ma nam pokazać jak żyć, by nie zaśmiecać środowiska. W czasie postępu technologicznego możemy z łatwością dostrzec jak wiele materiałów marnuje się. Wiele takich przedmiotów można by użyć jeszcze raz do innych celów, np. z firanki można zrobić woreczki ekologiczne, które są przeznaczone do wielokrotnego użytku.

Początki idei

Jedną z najbardziej znanych przedstawicielek zero waste jest Bea Johnson, która w 2008 r. podjęła próbę wyeliminowania z jej domu śmieci. Dziś odpady wygenerowane przez jej czteroosobową rodzinę można pomieścić w litrowym baniaku. Bea by spróbować zmienić coś na lepsze kierowała się wymyślonymi przez nią czterema zasadami:

- **nie kupuj** – co oznaczało odmawianie sobie kupna niepotrzebnych przedmiotów
- **kupuj mniej** – ograniczało kupno wszystkiego do najpotrzebniejszych rzeczy
- **używaj ponownie**

· **przetwarzaj** – co oznaczało przerobienie starych przedmiotów lub odpadków w ich nowe oblicze

Bea Johnson stała się inspiracją dla ludzi na całym świecie. Jej blog odwiedzają miliony internautów, a książkę „Zero waste” przetłumaczono na 12 języków.

Ale czy wymyśliła coś nowego?

W latach 70 i 80 w Polsce można było dostrzec już tą filozofie. Mleko było w szklanych butelkach co oznaczało, że butelki mogły być używane kilkakrotnie. Materiałowe siatki zastępowały nasze nowe plastikowe jednorazowe, a ubrania były przerabiane i przekazywane z pokolenia na pokolenie by pasowały na nowego właściciela.

Podsumowując warto zainteresować się takim sposobem życia. Najlepiej zacząć od małych kroków, np. sukcesywnego sprzątania mieszkania oraz sprzedawania niepotrzebnych rzeczy. Ważne żeby spróbować pomóc w ratowaniu naszej planety, bo to my stoimy za zanieczyszczeniem jej do takiego stopnia.

Żyjmy Zero waste!!!

CZYTAM Z KLASĄ—LEKTURKI SPOD CHMURKI.....

Uczniowie klasy 2j wykonali zadania I Modułu projektu „Podróże małe i duże” z projektu międzynarodowego Czytam z klasą. Lekturki spod chmurki. Naszą podróż rozpoczęliśmy od poznania chmurki Tosi. Wspólnie dzieci wykonały chmurkę i przygotowaliśmy kącik czytelniczy. Dzieci starannie opracowały lekturniki po przeczytaniu pięknej przygody najlepszego przyjaciela człowieka - „O psie, który jeździł koleją”. W ramach aktywności w module zorganizowaliśmy Dzień Postaci z Bajek, w którym wzięły udział wszystkie klasy 1-3. Oprócz fantastycznych przebrań spędziliśmy czas na quizach w towarzystwie pluszowych bohaterów, bajkach, piosenkach i tańcu.

Po przeczytaniu przygód uroczego psa podróżnika każde dziecko przygotowało w pudełku po butach własne propozycje wyglądu psa Lampo i innych bohaterów. Uczniowie ze względu na duży poziom kreatywności wykonali postacie

z plasteliny, klocków lego, patyczków, farb, bibuły itd. Każda praca była wyjątkowa i bardzo ciekawa. Uczniowie klasy 2j jeszcze przed zdalnym nauczaniem zaprojektowali swoje zakładki, które nawiązywały do przygód psa Lampo. Udało nam się także podczas zajęć informatycznych odwiedzić Miasto Zawodów oraz zaprojektować i wykonać własne. Poznaliśmy także zawody związane z pracą na kolei - zawiadowca, konduktor, maszynista, poznaliśmy nowe technologie związane z pracą na kolei, korzystaliśmy z aplikacji Miasto Zawodów. Dzieci pracowały z wielką radością i zaangażowaniem. Czekamy na kolejne moduły, zadania

i wyzwania.

Joanna Inez Majewska

BEZPIECZEŃSTWO TO PODSTAWA

Edukacja dla bezpieczeństwa w klasie VIII szkoły podstawowej w zakresie udzielania pierwszej pomocy jest tematem nowatorskim i ważnym dla naszego społeczeństwa. W wieku dorastania uczeń zdobywa wiedzę, rozwija swoje umiejętności i uczy się współpracować zespołowo. Podczas prowadzenia zajęć edukacyjnych w zakresie udzielania pierwszej pomocy należy pamiętać o dostosowaniu poziomu nauczania z tego zakresu do potrzeb i możliwości uczniów. Celem przeprowadzonych zajęć praktycznych zawsze powinno być utrwalenie schematów postępowania z pierwszej pomocy. Przedmiotem obserwacji uczestniczącej były zastosowane ćwiczenia praktyczne dla uczniów z klasy VIII szkoły podstawowej. Wyniki przeprowadzonych zajęć pokazały zaangażowanie, rozwijanie umiejętności i skuteczności uczniów w zakresie udzielania pierwszej pomocy.

Opracowała:

Joanna Inez Majewska

z... KRZYSZTOFEM PETKIEM

15 marca uczniowie klas I-III mieli okazję uczestnictwa w spotkaniu autorskim z osobą, która realizuje swoje marzenia. Pan Krzysztof Petek, autor książek dla dzieci i dorosłych, podczas spotkania opowiedział o swoich wyjazdach w dalekie kraje, niezwykłych przygodach i pracy nad książkami, które znalazły już wierną rzeszę czytelników. Podczas wizyty autor podzielił się z nami zdjęciami z egzotycznych wypraw po świecie. Pokazał także wiele ciekawych, a nieznanych miejsc w Polsce, które oprócz piękna natury, kryją wiele zagadek i tajemnic czekających na rozwikłanie.

Pan Krzysztof, który jest także dziennikarzem i reportażystą oraz organizatorem dalekich wypraw, zaskoczył uczestników spotkania ilością najróżniejszych umiejętności, które opanował. Nie tylko znajomość języków obcych, ale także sztuk walki i ratownictwa, które przydają się w

uznanie wśród uczestników spotkania.

Autor opowiedział także o swojej pracy pisarskiej, skąd czerpie pomysły i jak długo pracuje nad swoimi książkami oraz zachęcił uczniów do próbowania własnych sił i spisywania swoich przygód. Ciekawie opowiadał także o pewnym Julku, bohaterze swojej najnowszej książki pt. „Przygody Julka. Jestem nowy”, który oprócz zagadkowych perypetii, przeżywa także mniejsze rozterki i uczy się, jak zdobyć nowych kolegów oraz jak znaleźć swoje miejsce w świecie. Uczestnicy spotkania mieli okazję zakupić książkę z imienną dedykacją i z autografem autora.

Joanna Inez Majewska

NIEZAPOMNIANE HISTORIE

*"Nie żegnająca, nie żegnana
na pomoc dzieciom biegnie sama,
patrzcie, wynosi je w ramionach,
zapada w ogień po kolana,
łunę w szalonych włosach ma."*

**WKRÓTCE BĘDZIEMY OBCHODZIĆ 67.
ROCZNICĘ ŚMIERCI MAŁO KOMU
ZNANEJ BOHATERKI RATUJĄCEJ
CZWÓRKĘ DZIECI
Z POŻARU.**

Ludwika Wawrzyńska urodziła się 22 kwietnia 1908 r. w Warszawie. Z zawodu była pedagogiem. Szkołę podstawową ukończyła w Radziejowie Kujawskim, a szkołę średnią w Toruniu. Następnie rozpoczęła studia na wydziale humanistycznym Uniwersytetu Warszawskiego, których ze względu na trudne warunki materialne nie udało się jej ukończyć. Podczas II wojny światowej pracowała w składach aptecznych, a także udzielała korepetycji młodzieży przygotowującej się na tajne komplety gimnazjalne. Po wojnie, w 1947 roku, znalazła zatrudnienie w Szkole Podstawowej w Bonerowie, równocześnie uczęszczając do Liceum Pedagogicznego. Niedługo potem powróciła do Warszawy i rozpoczęła pracę w szkole ogólnokształcącej Towarzystwa Przyjaciół Dzieci nr 10 przy ul. Młynarskiej 2. Do 1954 roku uczyła początkowe klasy szkoły podstawowej, a następnie (ze względu na chorobę strun głosowych) podjęła pracę w świetlicy szkolnej. Mieszkała na ulicy Włociańskiej. Pewnego razu wybuchł tam pożar. Udało się jej z niego wydostać. Po chwili usłyszała krzyki wewnątrz hotelu. Okazało się, że to były dzieci. Ludwika bez wahania rzuciła się w płomienie, aby je ratować. Rozbiła kłódkę, na którą zamknięto mieszkanie, gdzie przebywały dzieci i wyniosła dwoje młodszych dzieci.

Następnie wróciła po kolejną dwójkę. Gdy po raz trzeci weszła w płomienie, zawałił się na nią płonący strop. Lekarze próbowali ją uratować, ale bezskutecznie. Zmarła 18 lutego 1955 roku. Po jej śmierci została odznaczona Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Była inspiracją dla Wisławy Szymborskiej, która napisała o niej wiersz pod tytułem "Minuta ciszy po Ludwice Wawrzyńskiej". Dla Leopolda Staffa też była inspiracją i również napisał o niej wiersz pod tytułem „Uratowała z ognia czworo”.

Tekst: uczeń klasy 8

Moje hobby Czyli "Modelarstwo"

– Czyli odwzorowywanie rzeczywistych obiektów w pomniejszonej skali.

Cierpliwość i wytrwałość - Kiedy ktoś zabiera się za modelarstwo często się poddaje, kiedy coś mu nie wyjdzie, źle sklei daną część lub połamie ją na samym początku. To wciągające hobby uczy nas jak robić rzeczy powoli lecz dokładnie, i traktować wszystko z ostrożnością. Gdy już przejdziemy przez cały proces sklejenia satysfakcja z efektu będzie niewyobrażalna, i wtedy doceni się swoją ciężką pracę.

Aktualnie najpopularniejszym rodzajem modelarstwa jest sklejenie plastikowych modeli. Jest ich na rynku mnóstwo, od aut po ogromne pirackie statki. Lecz najbardziej powszechne to pojazdy wojskowe. Modele są w różnej skali więc każdy może dopasować je do swoich preferencji.

Kilka wskazówek na początek:

→ Twoim najlepszym przyjacielem od początku sklejenia będzie nożyk. Wykonuje się nim takie czynności jak: Wycinanie części z szablonów, przycinanie nadmiaru plastiku i wygładzanie krawędzi.

→ Ważnymi narzędziami do modelarstwa również są: Cążki do odczepiania elementów od wypraski, pilniczek do piłowania elementów, pęseta do trzymania mniejszych elementów podczas klejenia.

→ Warto robić wszystko powoli i nie denerwować się jak coś nie wyjdzie. Przecież wszyscy uczymy się na swoich błędach, czego idealnym przykładem jest to hobby.

Jeżeli będziecie się trzymać tych zasad to jestem pewien, że uzyskacie wspaniałe rezultaty i będziecie sklejać coraz trudniejsze modele.
red. Grzegorz K.

